

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: I. Galindo Martín i G. von Rintelen, agenti)

Intervenijent u potporu žalitelju: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i A. Daly, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Francuska Republika snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Paris – Francuska) – Carrefour Hypermarchés SAS protiv ITM Alimentaire International SASU

(Predmet C-562/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Komparativno oglašavanje — Direktiva 2006/114/EZ — Članak 4. — Direktiva 2005/29/EZ — Članak 7. — Objektivna usporedba cijena — Zavaravajuće izostavljanje — Oglašavanje u kojem se uspoređuju cijene proizvoda koji se prodaju u trgovinama različitih veličina i vrsta — Dopuštenost — Bitna informacija — Opseg informacije i medij za njeno prenošenje)

(2017/C 104/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Carrefour Hypermarchés SAS

Tuženik: ITM Alimentaire International SASU

Izreka

Članak 4. točke (a) i (c) Direktive 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju, u vezi s člankom 7. stavcima 1. i 2. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) treba tumačiti na način da može biti nedopušteno, u smislu prve od tih odredbi, oglašavanje, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, u kojemu se uspoređuju cijene proizvoda koji se prodaju u trgovinama različitih veličina ili vrsta, kad su te trgovine dio trgovačkih lanaca od kojih svaki ima trgovine različite veličine i vrste te u kojemu oglašivač uspoređuje cijene iz trgovina svojeg trgovačkog lanca koje su po veličini ili vrsti veće s cijenama trgovina konkurentskih trgovačkih lanaca koje su po veličini ili vrsti manje, osim ako je potrošač obaviješten, na jasan način samom promidžbenom porukom da se uspoređivalo cijene iz trgovina trgovačkog lanca oglašivača koje su po veličini ili vrsti veće s cijenama iz trgovina konkurentskih trgovačkih lanaca koje su po veličini ili vrsti manje.

Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri, kako bi ocijenio dopuštenost takvog oglašavanja, imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, ispunjava li u glavnom postupku predmetno oglašavanje zahtjev objektivnosti usporedbe i/ili je li ono zavaravajuće naravi, s jedne strane, uzimajući u obzir predodžbu prosječnog potrošača predmetnih proizvoda, uobičajeno obaviještenog, razumno pažljivog i opreznog te, s druge strane, vodeći računa o sadržaju navedenog oglašavanja, posebno u odnosu na trgovine trgovačkog lanca oglašivača i trgovine konkurentskih trgovačkih lanaca čije su cijene uspoređene, kao i općenito sve njegove elemente.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Raffinerie Tirlemontoise SA protiv État belge

(Predmet C-585/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Šećer — Pristojbe na proizvodnju — Izračun prosječnog gubitka — Izračun pristojbi na proizvodnju — Uredba (EZ) br. 2267/2000 — Valjanost — Uredba (EZ) br. 1993/2001 — Valjanost)

(2017/C 104/29)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Raffinerie Tirlemontoise SA

Tuženik: État belge

Izreka

1. Članak 33. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2038/1999 od 13. rujna 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta u sektoru šećera treba tumačiti na način da je za izračun prosječnog gubitka potrebno podijeliti ukupni iznos stvarnih troškova povezanih s izvoznim subvencijama za proizvode obuhvaćene tom odredbom s ukupnim izvezenim količinama tih proizvoda, bez obzira na to jesu li ili nisu za te količine subvencije stvarno isplaćene.
2. Članak 33. stavak 2. spomenute uredbe treba tumačiti na način da pri ukupnom izračunu pristojbi na proizvodnju treba uzeti u obzir prosječni gubitak, koji se izračunava tako da se ukupni iznos stvarnih troškova povezanih s izvoznim subvencijama za proizvode obuhvaćene tom odredbom podijeli s ukupnim izvezenim količinama tih proizvoda, bez obzira na to jesu li ili nisu za te količine subvencije stvarno isplaćene.
3. Uredba Komisije (EZ) br. 2267/2000 od 12. listopada 2000. o utvrđivanju pristojbi na proizvodnju i koeficijenta za izračun dodatne pristojbe u sektoru šećera za tržišnu godinu 1999./2000. i Uredba (EZ) br. 1993/2001 od 11. listopada 2001. o utvrđivanju pristojbi na proizvodnju u sektoru šećera za tržišnu godinu 2000./2001. su nevaljane.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.